

Den Hvide Dame

Sophie Lucca Hansen

Der er et billede på min telefon af mig, trygt sovende i min seng. Jeg bor alene. Huset har stået tomt, i lang tid lige indtil jeg valgte at købe det. Jeg ligger min telefon fra mig, og kigger rundt i rummet. Hvordan er det billede, dog havnet her? Jeg tænker ikke mere over det, og går nedunder for at spise morgenmad. Jeg går ned af trappen, med kun shorts og T-shirt på. Jeg glider min hånd, hen over det gamle gelænder. Trappen knirker for hvert skridt jeg tager.

Da jeg kom ned, kunne jeg mærke noget skarpt under min fod. Jeg kiggede på min fod. Den er fyldt med blod. Jeg har trådt på et stykke glasskår. Ved siden af glasskåret, ligger der et knust billede. Det er et billede af mig, som barn. Jeg tager det op, det bringer minder frem. Jeg står og tænker på min barndom i noget tid. Da hører jeg en banken. Jeg går ud til hoveddøren, men glemmer at jeg har et glasskår i foden. Tager det forsigtigt ud, det var heldigvis ikke så dybt. Jeg går ud til døren men der er ingen at se. Så jeg tænker at, og det må bare være nogen unger der laver dør fis. Jeg går ud i køkkenet, og tag fat i kølleskabets håndtag, det banker igen. Jeg går ud til døren. Der ingen at se, så jeg lukker døren, det banker igen. Nu kan jeg høre det ikke kom fra hoveddøren, men kælderens. Jeg går over til kælderdøren.

Jeg fik kuldegysninger da jeg tog fat i håndtaget. Det var iskoldt. Jeg er aldrig i kælderen, da jeg altid får en underlig følelse, når jeg er dernede. Jeg tager mig endelig sammen til at åbne døren. Jeg tænder lyset, og går ned af trappen. Det er koldt. Kælderen er fyldt med støv og edderkoppespind. Det var som om jeg ikke var alene, at der er en tilstedeværelse som jeg ikke kunne forklare. Så jeg går rundt og kigger, men der er ingen at se. Pludselig går lyset ud, og døren smækker i. Jeg er bange. Jeg mærker en ånde i nakken. Jeg skriger og råber om hjælp, men ingen kan høre mig. Jeg finder en lommelygte ved døren, og tænder den.

Jeg høre en lyd af et trillende glas. Jeg lyser rundt i rummet, til jeg ser der et glas der triller frem og tilbage. "hvem er dernede!" råbte jeg, men intet svar får jeg tilbage. Trappen begynder at knirke, som om der en der går på den. Lyden blev højere og højere. Jeg lyste ned af trappen, der er en hvid skitse. Skitsen er formet som en kvinde figur. Den kom nærmere og nærmere. Nu står den hvide kvinde skitse, lige foran mig. Det var virkelig koldt nu. Jeg smed lommelygten, og løber lige igennem den hvide kvinde. Jeg fik det helt koldt inden i kroppen, da jeg løb igennem hende. Jeg når ned af trappen, og kigger rundt. Det er bælgmørkt, jeg ved ikke hvad jeg skal gøre af mig selv. Jeg prøver at gemme mig, da løber ind i en kommode. Jeg gjorde alt hvad jeg kunne for at bide smerten i mig. Jeg vender mig om, den hvide skitse er væk. Der er helt stille. Jeg vælger derfor at går op af trappen, og se om døren er åben. Jeg hiver fat i håndtaget, og skubber. Den er åben.

Jeg tog en dyb indånding, og gik rundt i huset for at se om alting er normalt. Jeg åndet lettet op, alting så ud som de plejer, så jeg går ud i køkkenet for at få noget at spise. Jeg åbnede køleskabet, og tager pizzabakken fra i går ud, derefter satte jeg mig i sofaen. Jeg kiggede ud i luften, og tænker over de ting der lige er sket. Hvad er det jeg lige havde set? Hvad betyd det?

Det er aften, jeg lå i min seng med min computer. Jeg surfet rundt på nettet. Efter noget tid slukket jeg computeren, og ligger mig til at sove. Jeg har sovet i en halv time, da jeg vågnet af en banken på væggen bag. Jeg kigger på min telefon, klokken er 00.00. Jeg får et sug i maven, mon det er den hvide dame igen? Jeg tænder min natlampe, og kigger over ved døren. Den hvide dame står og kigger på mig.

EN HVITTE DAME

Dr. B.